

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.968 van 30 oktober 2014
in de zaak A. 205.288/IX-8104**

In zake: Marc VEYS
woonplaats kiezend te 2640 Mortsel
Armand Segerslei 23

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Devers
kantoor houdend te 9000 Gent
Kouter 71-72
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 juni 2012, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 14 juni 2012 van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie – afdeling openbaarheid van bestuur, met als kenmerk OVB/2012/36ter “doch slechts in de mate dat deze beslissing, zowel expliciet als impliciet, het beroepsschrift van [Marc Veys] van 16 februari 2012 niet gegrond of zonder voorwerp verklaart”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 220.137 van 2 juli 2012 is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 oktober 2014.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en advocaat Patrick Devers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. X., zoon van verzoeker, is tijdens het schooljaar 2011-2012 leerling van het tweede jaar van de derde graad ASO wiskunde-wetenschappen, met component topsport, aan het Leonardo Topsportlyceum te Wilrijk, een school van het gesubsidieerd officieel onderwijs.

Op 1 september 2011 deelt het afdelingshoofd Topsport van het Bloso aan X. mee, eensdeels, dat de vzw Vlaamse Tennisvereniging (hierna ook: de vzw VTV of de VTV) hem voorgedragen heeft als kandidaat leerling/topsporter voor het schooljaar 2011-2012 en, anderdeels, dat “de selectiecommissie van het topsportconvenant” op basis van het dossier hem “dan ook een topsportstatuut A toe[kent] voor het schooljaar 2011-2012”. Evenwel zou de vzw VTV sedert september 2011 aan X. de component topsport weigeren op basis van een eerdere, eigen beslissing van “niet-herselectie”, wat volgens verzoeker in de praktijk neerkomt op een niet langer begeleiden van X. door de sportfederatie.

3.2. Verzoeker onderneemt pogingen om een afschrift te ontvangen van de beslissing van niet-herselectie, alsook van alle documenten die betrekking hebben op de vijf jaar topsportopleiding die zijn zoon bij de vzw VTV heeft gehad, hierna het topsportdossier te noemen. Tegen de weigering van de vzw VTV gaat hij in beroep bij de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie (hierna: de beroepsinstantie).

3.3. Met de thans bestreden beslissing wordt door de beroepsinstantie een eerdere beslissing van 9 mei 2012 “gedeeltelijk ingetrokken, in de mate dat het beroep als ongegrond werd verklaard”. Voorts wordt in die bestreden beslissing overwogen “dat het ingestelde beroep als gegrond moet worden beschouwd, behoudens de toepassing van artikel 13, 2° van het openbaarheidsdecreet voor bepaalde documenten en behoudens de informatie waarover de vzw VTV niet beschikt, daar het dan onbestaande bestuursdocumenten betreft”. Het beroep wordt door de beroepsinstantie “als ontvankelijk en deels gegrond, deels

zonder voorwerp beschouwd”. De beroepsinstantie concludeert daarop dat een reeks documenten uit het topsportdossier openbaar dienen te worden gemaakt “door er een afschrift van te verstrekken, in de mate zoals hierna beschreven”. Het beroep wordt “voor het overige [...] afgewezen als ongegrond, voor zover het gaat om de openbaarmaking van bepaalde documenten die afbreuk zou doen aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van derden en voor zover het gaat om bestuursdocumenten die niet in het bezit zijn van de vzw VTV”.

IV. Heropening van het debat

4. Verzoeker vordert met het voorliggende beroep de nietigverklaring van een beslissing van de beroepsinstantie, doch enkel in de mate waarin die beroepsinstantie zijn beroepschrift “niet gegrond of zonder voorwerp verklaart”. In de mate waarin de beslissing verzoeker bijvalt in diens vraag om van bepaalde documenten een afschrift te krijgen, bestrijdt hij de beslissing dus niet.

5. De vzw Tennis Vlaanderen, die over de documenten van het topsportdossier zou beschikken waarover de beroepsinstantie moest oordelen, heeft de beslissing van 14 juni 2012 ook en in haar geheel met een annulatieberoep aangevochten. Zij betwist in een enig middel in die zaak, gekend onder rolnummer A. 205.544, een ‘bestuursinstantie’ te zijn, als bedoeld in artikel 3, 1°, van het decreet van 26 maart 2004 ‘betreffende de openbaarheid van bestuur’ (hierna ook: openbaarheidsdecreet), zodat zij niet onderworpen is aan de verplichtingen die zijn opgenomen in het decreet en zodat de beroepsinstantie het bezwaar van verzoeker als onontvankelijk had moeten verwerpen.

Bij arrest nr. 228.967 van heden stelt de Raad van State vast dat de VTV geen bestuursinstantie is in de zin van artikel 3, 1°, eerste lid, a) en b), van het openbaarheidsdecreet. Hij stelt voorts vast dat in het auditorsverslag nog geen onderzoek is gedaan uit het oogpunt van artikel 3, 1°, eerste lid, c), van het openbaarheidsdecreet en heropent het debat voor een aanvullend onderzoek.

6. Als zou blijken dat de VTV evenmin een bestuursinstantie is in de zin van artikel 3, 1°, eerste lid, c), van het openbaarheidsdecreet, dan is het enige middel in de zaak A. 205.544 gegrond. Het gegrond verklaren van dat middel – wat inhoudt dat de VTV geen bestuursinstantie is in de zin van het openbaarheidsdecreet – leidt tot de nietigverklaring van de beslissing van de beroepsinstantie van 14 juni 2012, zodat huidig beroep geen voorwerp meer zou hebben.

Daarenboven zou uit het onlosmakelijk met het dictum in die zaak verbonden motief volgen, dat verzoekers pogingen om via de beroepsinstantie openbaarheid af te dwingen van het topsportdossier tot mislukken gedoemd zijn, aangezien de beroepsinstantie enkel zou kunnen vaststellen dat de VTV niet onderworpen is aan het openbaarheidsdecreet.

Aldus is de beoordeling van het enige middel in de zaak A. 205.544 innig verbonden zowel met het voortbestaan van het voorwerp van als met het belang van verzoeker bij zijn voorliggende beroep en past het om een uitspraak in de huidige zaak uit te stellen totdat het beroep van de VTV is afgedaan.

7. De Raad van State merkt daarbij op dat verzoeker ook tussenkomende partij is in de zaak A. 205.544, zodat hij in die zaak zijn argumenten heeft laten gelden – en na het aanvullend verslag andermaal kan doen gelden – en zijn rechten als procespartij niet worden geschaad.

BESLISSING

De Raad van State heropent het debat.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 30 oktober 2014, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren